

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-ik szám, hogy a lap szélemi részét illető közlemények czimzandók.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DIJA.

Egész évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona. Félévre 8 frt. v. 16 korona. 1 hóra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Magjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Telefon szám: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon szám: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

HIRDETESI DIJAK:

Egy négyszög centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reclam sora 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyitási díjak:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Kossuth levelére.

Bartha Miklós, a Kossuth Ferenc által hozza, mint a függetlenségi és 48-as párt elnökehez intézett ismeretes levélre felvilágításul a következő igen nagyérdemű cikkben felel:

Budapest, márcz. 6.

Kossuth Ferencztől egy emlékeztető levelet kaptam márczius 4-én esti 7—8 óra között. A levél nekem van czimezve, de a függetlenségi és 48-as pártnak szól. Éppen ezért egy pillanatig sem ismertem félre abbéli kötelességemet, hogy azt a párt legközelebbi ülésén bejelentsem. Mielőtt ezt tettem volna, a levél szövegét megjelent márcz. 5-én reggel a fővárosi lapokban, világos bizonyítékaul annak, hogy vagy illetéktelen kezekbe került a levél a Kossuth Ferencz tudta nélkül, vagy pedig fontosabbnak ítélte a levél írója a közlés sürgősségét, mint a szokásos figyelmet annak irányában, a kibe a levél intézve van. Ez a meglepő körülmény lehetővé teszi, hogy a nyilvánosságra jutott levélről mint hírlapíró beszélhessek, mielőtt azt a párt kezébe vette volna.

A levél szerint Kossuth Ferencz arról győződött meg, hogy nincsen hatalmában olyan eszköz, melylyel az ellentéteket elsimítani lehetne. Tartozom e mondást elhinni. Azonban tartozom a közönséggel azt is tudatni, hogy Kossuth Ferenczben ezt a meggyőződést kizárólag csak azok érlelheték meg, a kik nem tartoznak a függetlenségi és 48-as pártkörhöz. Mert Kossuth Ferencz nem tartotta szükségesnek az érintkezést senkivel azok közül, kik e pártkör álláspontját megbízatásuknál fogva képviselhetnék. A pártkörnek van három elnöke, négy jegyzője, egy intéző bizottsága tizenegy taggal. Ezek közül Kossuth Ferencz senkit sem keresett föl.

Ellekezőleg; pártkör néhány tagja, minden megbízatás nélkül fölkereste Kossuth Ferenczt, hogy őt azon ügyek kiváltáról, melyeket a pártbontók megmaradtak, hogy kiszakíthassák magukat a régi kötelekekből, felvilágosítsák. Ezen barátainak azt felelte, hogy addig nem határozza el magát egyik irányban sem, a míg tájékozást nem szerez.

Ez történt márczius 3-án d. u. Márcz 4-én pedig kilép a pártkörből, a nélkül, hogy a pártkörnek egyetlen tagjával is beszélt volna. Mit bizonyít ez? Azt, hogy tájékozását kizárólag a pártbontók nézetéből merítette. Ilyenformán a Kossuth Ferencz abbéli meggyőződése, hogy az ellentéteket elsimítani nem lehet, csak tisztán a pártbontók körében és befolyása alatt keletkezett. Az ilyen meggyőződést, mely az audiatur et altera pars elvének figyelmen kívül hagyásával jön létre

a magyar nyelv nem meggyőződésnek nevezi, hanem egyoldalú állásfoglalásnak.

Kossuth Ferencz több hét előtt eltávozott a házából. Mikor visszatért, azt találta hogy abból a pártkörből, melyhez ő is tartozik, többen kiléptek. Ez a pártkör Kossuth Ferencznek politikai otthona volt. Az egyetlen természetes feladat az lehetett rá nézve, hogy fölkeresse politikai otthonát s megnézzze, hogy mi okozta ott a baráti tűzhely feldúlását s azután fölkeresse a szakadókat, véleményük meghalgtatása végett. Azonban nem ezt tette, hanem informáltatta magát egyoldalul azok által, kik állrügyek miatt hagyták el az otthonát s ekként letért az igazságkeresésnek egyedüli útjáról.

Nem tartotta hivatásának azt, hogy a pártkör véleményét meghallgassa, de arra hivatást érez, hogy udvarias formában meglecseztesse. Ez a lecke az ő részéről fölösleges, a mi részünkről ártalmatlan. Az igazságnak sulya van, még ha én mondom is; az igazságtalanság sulytalan, még ha Kossuth Ferencz mondja is.

Az igazság pedig az, hogy az a mozgalom akkor keletkezett és abban az időben folyt le, mikor Kossuth Ferencz külföldön volt. Terveinket és céljainkat tehát azért nem közöltük vele, mert arra sem mód, sem alkalom nem volt. Mi tehát őt sem nem mellőztük, sem el nem kerültük, a miként ő minket hazatérése után mellőzni és elkérlni jónak látott.

Az igazság továbbá az, hogy fontos ügyeknél, a párttervezet előtt, mások is volt összejövetel és tanácskozás. Az egyházpolitikai kérdésekben többször ültek tanácsot a Justh Gyula meghívására és az ő vezetése alatt Helfy Ignác, Ugron Gábor, Thaly Kálmán, Polónyi Géza, Kiss Albert, Bartha Miklós. Ez az eljárás lehet tehát bírálat tárgya, de nem lehet ok a helytelenítésre. A külön tanácskozások amugy sem köteleztek senkit. Hiszen Babó Emil, Tóth Ernő, Boda Vilmos, Putnoki Mór, Bozay János, Szinay Gyula kiléptek a pártkörből, holott ezen külön tanácskozásokban résztvettek. Mikor tehát Kossuth Ferencz a külön összejövetelt hibáztatja: ítéletet mond a dolgok ismerete nélkül.

Az igazság harmadszor az, hogy mi nem erőszakoltunk a pártba sem kormányzót, sem vezért, sem egyént, sem bizottságot. Igenis, tettünk indítványt a párt szervezése céljaiból. Ezen indítvány ellen három kifogás emeltek. Kettőt a kifogások közül elfogadtunk önkényt, a kapacitáció következtében. A harmadikat nem fogadta el a többség. Talán csak megengedhető, hogy három dolog közül egy a többség akaratára szerint dőljön el. Az értekezlet összehívási módja megfelel a rendes szokásnak. A szavazás névszerint történt

a formák megtartásával. Ha Kossuth Ferencz mégis ráerőszakolásáról beszél, akkor csak azt tanusítja, hogy az egyoldalú információ olyan fegyvert adott a kezébe, a melyent azok, akiknek igazságuk van, nem szoktak forgatni.

A negyedik igazság az, hogy a pártnak adminisztratív és politikai vezetése igen nagy teher egy ember vállain. Kossuth Ferencz a feladatok ezen elkülönítésben a vizálykodás magvát látja. Csakugyan így is van. A mag csirában is hajtott. Az elkülönítésben személyes mellőzést velt a volt elnök fölfedezni. De mi elveket szolgálunk, nem pedig személyeket. Ezt a lépést azért tettük, hogy ezáltal jobban szolgálhassuk az elveket mint eddig. Ha ez a lépés személyi érzékenységet szült: akkor a Kossuth Ferencz hivatása nem az, hogy ezt azt érzékenységet istápolja, hanem az, hogy megsegítse azokat, kik fokozottabb küzdelemre szánták el magukat.

Az ötödik igazság az, hogy mi közjogi párt vagyunk. Arra sorakoztunk, hogy alkotmányos uton megváltoztassuk a 67-iki törvények azon részét, mely megcsontította államiságunkat és békóba verte országos függetlenségünket. Ez a sorakozás, a Kossuth Lajos tanácsára történt, a ki azt hirdette nekünk, hogy ne azt keressük, a mi egymástól eltávolított, hanem azt, a mi összetart. Ha tehát Kossuth Ferencz a pártfigyelmet a közjogi kérdéseken kívül is szigorítani akarja: akkor nekünk választani kell a Kossuth Lajos és Kossuth Ferencz tanácsa között. Mindenki természetesen fogja találni, ha mi a Kossuth Lajos tanácsát választjuk.

Kossuth Ferencz egy alapos tévedésnek esett martalékaul, midőn azzal stigmatizál minket, hogy nem követjük a 48-iki törvények szabadelvű szellemét. E megjegyzése az egyházpolitikára vonatkozik. Ugy látszik Kossuth Ferencznek több hajlandósága van a függetlenségi és 48-as pártkör megbélyegzésére, mint a vélemények és tények alapos megismerésére. Az egyházpolitikai reformnak három alkotrésze van. A polgári házasság, az egységes házassági jog és az állami bíráskodás. Mind a három egyszóval fogadta el a párt. Ehez járul egy forma kérdés is: a házasságkötés mikéntje. A kérdés kiváltatva megegyeztünk; a mikéntre nézve eltértünk. Némelyek a kötelező, mások a fakultatív forma mellett foglaltak állást.

A kötelező forma: kényszerű gyakorol az elhatározására; a fakultatív forma meg hagyja az elhatározás szabadságát. Már most ha szabadelvű irányról beszélünk — ámbár ez a reform nem a szabadelvűség körébe tartozik — a szabadelvű szellemnek bizonyára inkább megfelel az olyan törvény, a mely tiszteletben tartja az elhatározás szabadságát

mint az, a melyik kényszerű gyakorol. Ismétlem, az eltérés csakis ezen forma körül létezett. De ez elmult már, mert a javaslatból törvény lett. Azt mondani tehát, hogy nem követjük a 48-iki törvények szellemét, nemcsak elkésett vád, de merőben alaptalan is. A 48-iki törvények szelleméből a polgári házasság kötelező formáját senki sem tudja ki-magyarázni. A 48-ban alkotott törvényeknek sem bűtje, sem szelleme nem érinti a házassági jogot.

A Kossuth-név nem arra való, hogy alaptalan vádaskodással erőltetnse meg azok állását, kik Magyarország függetlenségéért küzdenek. Ezt a nevet megőrizte a multban egy szent aggastyán, a jövőben megőrizi a história, a jelenben Kossuth Ferencz köteles megőrizni.

Hivatkozok Kossuth Ferencz édes atyjának egyik utolsó óhajára. Ezen óhajítás az volt, hogy a függetlenségi párt egységes legyen. A tények azt bizonyítják, hogy a pártkör mindent megtett ezen egység fenntartására, és az engedékenység legszélsőbb határára aranyhidat épített, hogy viszatérhessenek azok, kik ok nélkül kiléptek. Tárgya nyitva tartottuk ajtónkat és szíveinket is. De Kossuth Ferencz eltaszította magától a hűsége szíveket, és a nyitott ajtót arra használta fel, hogy azon eltávozhassék.

Mi tehát jó lelkiismerettel igyekeztünk teljesíteni a Kossuth Lajos egyik utolsó óhajítását. Bizonyára iparkodnánk a többi is teljesíteni, ha azokat ismerhetnők. Sajnos, hogy azokat sem mi, sem a nemzet nem ismerheti, mert Kossuth Ferencz ugy adta el a kormányt Kossuth Lajos iratait, hogy azok mostantól kezdve 30 esztendeig a kormány lakatja alatt legyenek. Ezen halhatatlan iratokban bizonyára sok adat és sok argumentum van, melylyel megerősíthetnők függetlenségi törekvésünket és küzdelmünket és meggyengíthetnők a kormány álláspontját. De a kormányt volt magához annyira esze, hogy szerződéssel kikösse a harmincz éves zárlatot.

Nem marad más hátra, mint nehéz küzdelmünket ama hecses adatok támogatása nélkül, és a Kossuth Ferencz tévedései mellett is, elszántan folytatni.

Politikai hírek.

A kormány munkában. A kormány — mint a „M—g” írja — ugyancsak erősen dolgozik, hogy a költségvetési törvény feletti szavazásnál többsége legyen.

E célból, oly tartalmú sürgönyök küldöttek szét a vidéken lakó képviselőkhez, melyben ezek felhívta, hogy a szavazás-

ra okvetlenül megjelenjenek, mert a párt létérdeke forog kockán. Ámde a kormány-párt szavazattöbbsége mégis csak pyrrhusi győzelem lesz, mert az ellenzék már a tegnapi ülésre is oly számban vonult fel, hogy Bánffy Dező bárónak megdöbbenve kellett tapasztalnia, hogy körülbelül 175 ellenzéki szavazat fog leadatni, még abban az esetben is, ha Horváth Gyula és Horváth Lajos ebben a par excellence bizalmi kérdésben is a kormánnyal szavaznak. A költségvetési törvényjavaslat mellett a többség tehát tisztán nemzetiségek: a „szászok és a horvátok segítségével fog biztosítani, a mit eléggé bizonyít maga az a tény, hogy a 40 horvát képviselő közül eddig 31 érkeztek a fő- és székvárosba.

A hadsereg tábornagya. Rajner kir. herceg — mint ujabbán írják — nem hajlandó a hadsereg főfelügyelő állását elfogadni, minek következtében ez állás jelenleg betöltetlen marad és helyébe három hadsereg-felügyelőség lesz fölállítva. E legmagasabb katonai állások betöltésére a 15. hadtest parancsnoka és Bosznia és Hercegovina kormányzója, Appell János hr. lovassági tábornok, továbbá a hadsereg elhunyt főfelügyelője, Albrecht kir. herceg mellé beosztott Schönfeld Antal báró altábornagy és végre a lemergi 11-ik hadtest parancsnoka, Windisch-Grätz Lajos herceg lovassági tábornok van kiszemelve.

A t. Ház.

Budapest, márcz. 6.

A képviselőházban ma már a tizedik napi vitája folyt le a költségvetési törvénynek. A mai vitát Sima Ferencz vezette be általános, majd különös szempontokból indokolta még bizatlanságát a kormány iránt és visszautasítva a költségvetést, a függetlenségi és 48-as párt saját helyeslése mellett Ugron Gábor határozatai javaslatához csatlakozott.

Beöthy Ákos szólalt föl azután, hogy válaszoljon Helfy Ignácznak tegnap mondott beszédére, melyben tudvalevőleg a kormánynak az ellenzék által való támogatását igyekezett kimutatni.

A parlamentnek és a parlamentarizmus intézményének oly kiváló ismerője, mint Beöthy Ákos, mindenesetre illetékes annak a kérdésnek elbírálására, hogy támogathat-e egyáltalán ellenzék valamely kormányt és ha igen, milyen körülmények között.

Beöthy Ákos teljesen tárgyilagos argumentációját applikálva a konkrét helyzetre — elítélte a Csávolszky-Justh párt semmiképpen sem indokolható eljárását.

Ifjusági irodalmunkban nyereségnek tartom e kis munkát, s iskoláinkban jutalom-könyvvül gyermekeinknek kedveskedéstül a legmelegebben ajánlhatom.

Török István.

Hasonló és nem hasonló.

REGÉNY.

M. E. Braddontól.

Két kötetben.

Fordította: Amica.

Első kötet.

VII.

Könyv volt őt szeretni.

(Folytatás.)

(21.)

Ma este a lámpa és tűzfényénél új volt az előtte és boldogságtól sugárzott, a mint Deverill Helénhez beszélt, aki kalapját a térdén tartva ült és mosolyogva nézett fel reá és bájos öntudatlansággal nagyon sokat mutatott a csinos cipőiből.

Magda alig látta a Lady Belfield nyugodtságos arcát, annyira el volt merülve a tűzvilágnál látott arc nézésében, de köszönt midőn új urnője szólott hozzá, a hogy a városi iskolában tanították, hogy az urnaknak köszönni kell.

— Örülök, hogy oly hamar eljöttél — mondá Lady Belfield; reményem, hogy boldognak fogod magad érezni cselédársaidal és igyekezni fogsz a Marrablené tetszését megnyerni, kiről tudom, hogy nagyon jó lesz hozzád.

Itt nem volt kegyes leereszkedés, pártfogó intés, sem egy szó a kötelességről vagy érdemről, csak szives és barátságos fogadás.

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1895. Márczius 7.

Resignatio.

Letésem már én is az iró pennámat, Vagyis inkább mondva Rekedt furulyámat. Nem segít már rajta Se klappen, se kóta, Kiszáradt belőle A sok ingyen nóta.

S hogyha én még egyszer Zöld ligetet járnék S furulyának való Fűzagra találnék, Nem sokat kimélném, Se nem furogotnám, Buta ostornyélnék, Csak annak fargnám.

S ha a szomszédomnak Volna még négy ökre, Elszegődném hozzá Bérésnek örökre S még a fűtőmet is Oda bízám másra: Levegőben szántó Dalos pacisirtára.

Jékey Aladár.

Két kis csillag története.

Elbeszélés az ifjuság számára.

Irta: Benedekné INDALI ETELKA.

Ifjusági irodalmunk új erővel gyarapodott, midőn Benedekné Indali Etelka a „Két kis csillag története”-vel a világ elé lépett. Nem szárnypróbálgatás ez, melyet jóakaratu biztatással kell dicsérni, hanem kiforrott, kész munka. Akár a mese alkotását, akár irányát, akár a kitűzött cél elérését vizsgáljuk, minden irányban kielégít nemcsak, hanem magával ragad.

Két kis csillag ragyog az égen. Vágyának a tündér szépségű földre, engedélyt nyerne a jó Istentől, hogy 10 évig szálljanak le Csilla és Hajna név alatt oly feltétellel, hogy bármi csapás, keserűség éri őket, hamarabb vissza nem térhetnek, de ha nagyon boldogok lennének is, vissza kell térniök.

Igy jutnak le zöld mezőre, egy folyó mellett magas erdő szomszédságába. Két nyulánk fa előtt fogadalmat tesznek, hogy ide tégnék vissza, ha valamiképpen csak el kell válniök.

Elyalásuk hamar megtörténik, mert Hajna az elszunnyadt Csilla mellől virágot szedni indul, s addig-addig futkos virágtól virághoz, míg messze jutva nem tud visszajutni Csillához.

Sirva, kétségbeesve találja Hajnát Szigethyné Mariska nevű kis leányával, fölveszi kocsiába, magával viszi, gyermekévé fogadja, bár Hajna semmi elfogadható felvilágosítást nem tud adni származásáról.

A két gyermek boldog szeretetben, jó-

tékonyág gyakorlásában nő fel. Hajna betölti a jó Istennek tett fogadalmát, hogy az emberek javításán és boldogításán fáradozik.

Még nem telt el a 10 év s Hajna és Mariska jegyesek. Az egész család az erdő azon pontjára tesz kirándulást, hol Csilla és Hajna, a két nyulánk fa előtt fogadták, hogy találkoznak s ime egy elalélt leányt találnak. Hajna föl sikolt, összerogyik. Csak nagy nehezen bírják életre keltetni a másik leánynyal együtt. Ez Cilla volt. Hajnának visszatér emlékező tehetsége.

Haza térve Csillabeszéli el sorsát. Csilla, a ki kezdeményezője volt a földre szállásnak, ő is kereste Hajnát s hiában való futkosása, kiabálása, sirása után egy szegény, öreg asszonyra talál, ki magához fogadja piszkos, szennyenes kunyhójába, hogy ápolassa vele beteg, veszedelmes természetű leányát. Csilla hűten szolgál rekte kenyer mellett; tisztaságot, rendet teremt a ronda kunyhóban de a veszedelmes leány természetét nem bírja megváltoztatni, sőt vizsgáló bíró elé is kerül mert amaz lopással vádolá. A vád alól tisztázza ugyan magát, de egyedül marad, minden támasz nélkül. Származásáról nem mer beszélni, mivel örüllnek tartják beszédje miatt. Ily helyzetben vánszorgva, félénken ajánlja szolgálatát egy fekete ruhás nőnek, ki kórházi ápolónának fogadja. Itt mindenki szereti, de a jó ápolásért halára kötelezett betegek nem térnek vissza hozzá, megköszönni szívességét. Járványos betegek ápolását reá bizzák, mint leghűbb ápolóra. Ő is cholera esik, de megmenekszik. Azonban az orvos nem engedi tovább szolgálni, gyengesége miatt s jó állást

szerez neki egy öreg, gazdag urnőnél. Itt már nyugodt, boldog napjai vannak, a míg urnője nem fogad egy különben ügyes leány cselédet. Ez rá akarja venni urnője elaltatására hogy kincseit ellopják. Csilla ellenszegül. Az árulkodó cseléd gonoszúsága kiderül. Csillát örökösévé teszi az urnő, de nem foglalja irásba. Utazni mennek a nagy világba. Utközben az urnő meghal. Csilla magát egyedül minden nélkül, az osztozkodó rokonoktól elzúve áll a világban s elindul a két fához, a hol megtalálták Hajnát.

Beesteledett, mire az elbeszélés véget ért. Szorongó kebelrel ment mindenki pihenni. Hajna sokáig fenmaradt. levelet írt. A következő napon kellett volna megtörténni a Mariska és Hajna esküvőjének; de e napon keltelt az isten által engedett 10 év. Reggelre kelve Csilla és Hajna meg voltak halva.

Hajna szépen bucsuzik el nevelő szüleitől. Mariskától, jegyesétől, kit arra kér, monden az emberek közé, buzdítsa a csüggedőket, segítse a törekvőket lelkesítse a bátrakat. Áldozza föl magát az emberiségért.

Mariska férjhez megy jegyeséhez, kis fiát, leányát ugy neveli, hogy elégedettek legyenek sorsukkal, mert minden földi bajnak kuforrása az elégedetlenség, az elérhetetlen dolgok után való vágyakozás.

E kedves mesét oly szépen, keresetlenül és kerekdeden beszéli el a szerző, hogy nemcsak a gyermekek, hanem a felnőtt emberek is szívesen olvashatják s a megelégedés kellemes érzésével tehetik le a könyvet olvasás után.

Herman Ottó először Beöhy Ákossal polemizált, majd saját külön eszajára szerint a vita többi szónokait foglalkoztatta, végül pedig visszautasította a költségvetést.

Szentiványi Kálmán, pártjának tet-szese mellett hosszabban indokolta meg szavazatát, melyet örömmel ad be a kormány ellen és Apponyi Albert gróf határozati javaslatát szavazza meg.

Öt perc szünet után a legutóbbi napokon kifejlődött szokás szerint, egy tulságosan élehangú személyes természetű felszólalásra került a sor, meghozatván ez által a mai napnak u. n. kellemetlen incidense.

Herman Ottó ugyanis beszédében éppen a legérzékenyebb oldalán sértette meg Pongrácz Károly grófot, a ki nyugalmazott tábornok, azt állítván róla, hogy az általa kivívott csatákban nem teljesítette odaadással kötelességét és így talán természetes, hogy Pongrácz gróf a legerélyesebben igyekezett magától azt a gyanúsítást távol tartani. Herman Ottó Leszlényi Lajos beszéde után élt viszonzási jogával és végre is az elnök enun-ciója fejezte be az affért, melybe egy közbeszólása révén Ugron Zoltán is belevonatott.

Meszlényi Lajos beszéde sohasem jöhetett volna jobbkor; a már-már komorrá váló hangulatot egyszerre derültté tették az elmésségeket szípkorkázó ötletek, melyek al-lándóan jókedvben tartották a képviselőházat.

Meszlényi Lajos beszédében főleg a felekezeti harcok által megtartott társadalmi békének helyreállítását, a függetlenségi és 48-as pártnak kormányválságok alkalmával való respektálását, majd az egész kormány-zati rendszer megváltoztatását sürgette és így az ellenzék zajos éljének közben visszautasi-totta a költségvetést.

Az appropriációs vita utolsó szó-noka Uray Imre volt. Beszédével beigazolta azt a közmondást, hogy: Qui vult pacem, pa-rat bellum.

A jobboldal meghelyeselte, a miniszter-elnök pedig személyesen sietett őt üdvözölni.

— Kiván-e még valaki szólni? kér-dezte az elnök.

Senki sem jelentkezett.

Következnek a záró beszédek! és Láng Lajos alodó még ma elmondotta záróbeszédét, ámbár már felkettőre járt az idő, a többi záróbeszédekre és a szavazásra, mely névszerint való lesz, csak holnap kerül a sor.

A h.-m.-vásárhelyi zavargás.

H.-M.-Vásárhely, márc. 6.

A mai tárgyalás 9 órakor kezdődött. Elsőnek Sz. Kovács János fővádlott vezetik elő.

Elnök: Mikor alakult a munkás-egylet?

— 1892 ben.

— Miért alakították?

— Saját sorsunk javítására, mert a munkás osztály terhét méltóságod nem érzí.

Elnök: Hát Hegedűs miért mon-dott le?

— Mert elköltötte az egylet pénzét.

— Hegedűs azt mondja, azért mondott le, mert maga izgatta ellene.

— Szerettem volna egy keveset beszél-getni veled — tévé utánna Lady Belfield, de most el vagyok foglaltva. Rockstone ur el-mondta nekem, hogy mennyire érdekli-dik irántad.

— A nagy atyámon kívül ő volt az egyedüli barátom és jó akarom — válaszolá Magda.

— Mondja ugy, hogy „meg Lady,“ sug-ta a gazdasszony.

— Tehát reményem, hogy megpróbá-lod itten boldognak lenni, már csak azért is, hogy annak a jó barátodnak örömet szerezz, mondá Lady Belfield.

— Igen, Lady, megpróbálom.

Magda ismét köszönt és a gazdasszonyt követve kiment a szobából, visszament a ce-lédek lakására, hogy az új életet megkezdje.

Helén és a nővére bírálgatni kezdték mihelyt kilépett a szobából.

— Milyen szép leány! — kiáltá Bad-delegné; nagyon is szép cselédnek. Milyen al-kalmatlan midőn az életnek azon állapotá-ban levő leányok ily szép arczal születnek. Lady Belfield, miért fogadta meg? — En ré-szemről ki nem álhatom a szép cselédeknek. A belső férfi cselédeknek mind össze vesztí, a többi leányokat pedig rozsdedyűvé és mérge-sekké teszik. Az ő osztályában való fiatal nőknek durva bőrt és nagyon közönséges arczuaknak kell lenni.

— Reményem nem szeretné ha csunya-nők szólnának ki — jegyzé meg Adrián nevetve.

— Én nem mondom, hogy csunyak le-gyenek.

A szépség és csunyaság között van egy közép út. Én szeretem, hogy a cselédek az ártalmatlan középzsértségnél a semleges te-rét foglalják el.

Édes lady Belfield kegyed nem mondta

— Nem igaz. Ő nem értette, az eszmét pedig vallotta.

— Ki terjesztette az egylet feloszlá-tását?

— Tudtommal senki.

— Maga azt ígérte, hogy május else-jén történik valami.

— Igen, meg akartuk ünnepelni.

— Ki vezette a pártot?

— A nevek nem emlékszem. — Én a nyomtatványok árából 10 százalékot kaptam az egylet céljára.

— Maga hazafiatlan, államellenes in-dokokkal a törvényes rend felbontására töre-kedett és ebben a harcban életét akarta fel-áldozni. Izgatott az adófizetés ellen.

— Ez nem áll.

— Maga beszédre az adókönyvet.

— Elismerem, hogy az adókönyvet be-szedtem, mert meg akartam tudni mért kell a szegényeknek olyan sokat fizetniük. De nem izgattam az urak ellen.

— Mit ért szociáldemokratizmus alatt?

— Testvériséget.

Az ügyész kérdéseire vádolt azt mondja, hogy az itteni képviselő a vagyontalansággal együtt őt is kilökte a házából, így hát ő ha-zátlan.

A tárgyalás Kovács kihallgatásával folyik.

Sok lesz a jóból!

Brassó, 1895. márc. 4.

A brassómezei főispán hivatalos lapja a „Brassói Lapok“ idei március 2-iki szá-mának vezércikkét átolvasva, melyben a „Bu-dapesti Hírlap“ brassói tudósítójával polemizál s melybe az „Ellenzék“-et is belekeveri, megundorodtam az abban foglalt durva ki-tételektől. Ugyanis, abban a cikkben ez a kifejezés: rágalmozó előfordul tizenkétszer, a főrágalmozó hatszor, a fő denuncians két-szer, a denuncians négyszer, a főrendező két-szer, az atyamester egyszer, a hazugság két-szer.

Ezeket kívül a következő ékes kifeje-zések fordulnak benne elő: „Három rágal-mozó tudósító él még Brassóban, öt volt, de kettőtől megszabadult társadalunk, a másik három, habár erkölcsileg, társadalmi pártkül-önbség nélkül, minden tisztességes magyarra nézve teljesen meghalva, még köztünk van.“ „A három rágalmozó erkölcsi öngyilkosságot követett el.“

„Eszünkbe sem jutna szóba állani tár-sadalunk ezen teljesen hitelt vesztett egyé-niségeivel, kiket a társadalom régebb és újabb büneikért kiseprűztött a maga kebeléből.

A subventiót átadjuk a főrágalmozónak 5 frtért, ha ugyanannyit ad érte.“

„Rágalmainak átkozott nyilai.“

Gondolom, hogy a ki nem olvashatja is a „Brassói Lapokat“ az is következethet ezekből annak a cikknek durvaságára. Nem az én feladatom a „Budapesti Hírlap“ bras-sói tudósítóját védelmezni.

Csak is annyit kívánok megjegyezni, hogy ha ilyen cikkeket védelmezi a „Bras-sói Lapok“-ban Maurer főispán itt maradá-sát, akkor ő is felkiálthat: „Uram Istenem, ments meg engemet jó barátaimtól, mert el-enségeim ellen majd csak én fogom megvé-delmezni magamat.“

Milyen elszomorító az, midőn a hírlapi polemia annyira alásüllyed! Az ilyen cikkek a független „Brassói Lapok“-at ha így fol-ytatják, fél év alatt tönkre teszik, mert min-den művelt és tisztességtudó ember őrizkedni fog lap helyett trágya-dombot vásárolni.

meg nekem, hogy miért fogadta fel ezt a leányt.

— Maga nem adott reá időt, — mondá Konstancia az élénk arczra mosolyogva, — és aztán elmondott a leány történetéből éppen annyit, hogy rokonszenvet lekebben érde-kelődést keltsen, és mind a két nővér tele lát-szott lenni jó indulattal, ámbár 1 dy Belfield hajlandó volt őket néha leháknak gondolni.

Adrián e delután a Heléne oldala mel-lett ülve jó kedvű volt, és úgy elette a leányt édességekkel, mint ha az madár lett volna igézőnek gondolva, azt a mint a stítménye-keket ráigaskálta, és el ősmerte, hogy az édes-ségeket szenvedélyesen szereti.

Ők ketten egész nap egymás oldala mel-lett lovagoltak a kutyák kíséretében — a sportra nézve rossz nap volt, — de Adrián-nak nagyon jó napja volt, mert midőn rossz szimat volt és sokáig kellett várakozni, tel-jesen élvezhette imádotjának a társaságát. A Toffistaff kisasszonyok ékes szolást fejtettek ki a Deverill kisasszony felett való bírásko-dásukban.

Még azon is csodálkoztak, hogy a sir Adrián bölcsessége nem akadályozta meg az ilyen erkölcsi telenséget.

— Én ezt még sir Adriánban is illet-len viselkedésnek tekintem, — mondá Do-rothea.

— És minek lehet nevezni a leányban? — válaszolá Treducey Izabella.

Az országút ellenköz oldalán egy csomó Diána gyűlt össze, csevegésük közben Helénát és Adriánt élesen megfigyelve.

— Én azt hiszem, hogy horogra ker-i-tette — mondá Treducey Matilda, a ki szó kimondó volt.

— Mit, csak nem képzéled róla, hogy egy olyan szemtelen kaczer teremtést vegyen el, — kiáltá Dorothea.

A cikkirő öt-re tesszi azon brassói in-teligens magyarok számát, a kik az előtt a kolozsvári lapok tudósítói cikkirő szerint rá-galmazók és denunciansok voltak. Kettőtől megszabadult, de van még három rágalmozó.

Nevet nem mer említeni mert tudja, hogy az illetőkkel meggyűlne a baja. Azonban ez a számítás nem felel a valóságnak. Ma-gam ősmerek ma is itt négy olyan tisztessé-ges magyart, a ki a kolozsvári lapokban dol-goznak. Aztán alig van Budapesten olyan magyar napilap, a melynek Brassóból ne len-nének tudósítói.

Az én tudomásom szerint van Brassó-sban 12 magyar egylet különböző neve alatt. Senki sincs, a ki azon egyletek legköny-veiből ki tudná mutatni, hogy azokból három magyart kiseprűzték volna, a kik erkölcsi öngyilkosságot követtek volna el. Ezek az egyletek képezik összesen a mi tár-sadalmi életünket.

Ki volt a két rágalmozó, denuncians, kiktől cikkirő társadalma megszabadult, és ki az a három, a kik a rágalom átkozott nyi-lalát lövöldözik? A kik teljesen hitelt vesz-tett egyénak lettek? Miért nem nevezte meg mind az ötöt?

De hát honnan, miért ez a rettenő ha-rag névtelentől, névtelenek ellen?

Egyenesen Maurer Mihály főispán vé-delme érdekében neki pendítette meg a M. M. főispán lemondását? Talán azok az átkozott nyilu tudósítók? Nem, hanem éppen maga a főispán volt a legelső, a ki a dereszeti bál-ban így nyilatkozott: „Ha maholnap meg-válnék állásomtól.“ Ezt hallották ott többen, a „Kronstädter Zeitung“ közölte olvasóival ezen nyilatkozat után, hogy a főispán le-akar mondani, s midőn ezt a K. Z. megezfalta, már a brassói tudósítók szétörpítették a ko-lozsvári és budapesti lapokban. Jött erre a Kr. Z.-ban 8 tekintélyes polgár nyilatkozata, s erre ismét a főispán saját szavai: „Ha ma holnap megválnék hivatalomtól.“

Volt-e szükség erre a nyilatkozatra? És hamar megtörtént, nem volt-e természetes, hogy az köztudomásra jusson? Miféle ágra-kialtó rágalom van abban, ha egy főispánról azt írják, hogy hírszerint nem sokára meg-válk állásától? Erre legfenebb az a válasz lehet, hogy az a hír nem bír valószínűséggel, hogy nélkülöz minden alapot s azzal bevan fejezve.

Cikkirőnk is így kellett volna röviden eljárni.

Akár melyik lapnak főkölléke a tisztességes hang, a melyt imrodor. A melyik erről megfellekedik nem számíthat mivel emberek támogatására.

Felkérem Dr. Vajna Gábor felelős szer-kesztőt, mint mivel embert, hogy nézzen jobban utána a Brassói Lapoknak. Ne engedje meg, hogy abban azután ilyen névtelentől meg-jelenő undorító cikkeket olvassanak névtelen egyének ellen, mert bizony mondom, hogy nem válik az sem neki becsületére, sem a lapnak javára. A lap neveljen de ne durvítson.

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, március 7.

— Március 15. A március 15-iki ün-nepélyre serényen folynak az előkészületek. Az ünnepélyeket rendező bizottság mindent elkövet, hogy az ünnepély fényesen sikerül-jön. Az ünnepély két fénypontja bizonyára Kürty Klára éneke és Kuthy Irén szavallata lesz, ki a „Babér és Virág“ című szép ver-set fogja elszavalni.

— Március 15-ike. idei megünneplése iránt nagyban folynak az előkészületek. Az ünnepély műsorát már végleg összeállította a rendező-bizottság. Az ünnepi emlékbeszé-

det. Hory Béla Kolozsvármegye árvaszéki elnöke tartja az idén. Kivül közreműköd-nek még az idei ünnepélyen Kürty Klára, a népszínház primadonnája, Jurassi Berta zongoraművész és Kuthy Irénke, a ki szavalni fog. Ezenkívül a dalegyletek és Pongrácz zenekara vesznek részt még az ünnep sike-rében. Az ünnepélyre szóló jegyeket már elő-lehet jegyezni Deaky Albert biz. elnöknel.

— Kossuth Lajos emléke. Kossuth La-jos halálának évforduló napját március 20-át méltó kegyelettel készült megünnepelni Ko-lozsvár hazafias közönsége. A nevezett napon a lutheránus templomban gyász isten-tisztelet lesz s azon a különböző egyletek és társulatok küldöttségek által lesznek képví-selve.

— Nagy bójt. A kolozsvári lapokból nem veszi észre a vidéki közönség, hogy itt a nagy bójt. Pedig tényleg itt van. A kö-zönség még is tánczol, még is mulat. Mu-lat este, mulat éjjel, mulat reggel. Mulat minden héten, minden nap. — Hajdanában, a mikor a törökök a nyakunkon voltak, a nagyvezír mindig azt tudakolta, busul-e magyar? — Nemcsak busul hanem káromkodik veszettül, felelek a ké-mek. Az nem baj, szót nyugodtan a nagy-vezír. Hanem a mikor arról értesült, hogy most nem busul a magyar, nem is káromko-dik, hanem mulat, akkor a vezír látta, hogy baj van; az igát a magyar nem bírja, le akarja rázni a nyakáról s azért mulat.

A kolozsvári közönség is mulat, pedig a „háza“ közül a zálogház virul a leg-jobban.

Talán éppen azért mulat, s talán azért is, mert feledni akarja a sürű találkozást a végrehajtkokkal.

A kitűzött multságok valószínűleg egy két hétre fogják redukálni a nagy bójtöt.

— Színház. Most kezdődnek színházunk-ban a szerződötés céljából való vendég-szereplések. A kolozsvári közönség rendesen tartózkodással szokta fogadni ezeket, de ha a tehetségnek jelét látja, hamar fölmelegszik s nem marad adós az elismeréssel. Tegnap a „Lemondás“-ban két idegen fiatal színész-nő is fellépett: Kresz Irma és Solinszky Olympia. Kresz Irma egyáltalán nem a mi színpadunkra való s itt kár próbálkoznia. Solinszky Olympiában van tehetség; de sem hangjában, sem kifejezésében nincs még annyi színész erő, hogy színpadunkon első szerepeket játszhatna. A tegnapi előadásban legtöbb élvezetést nyújtott K. Gerő Lina, ügyes alakítására; különben az ő (Tekla) vala-mint környezetének szerepök is az egyedüli mely gyönyörködtethet benűket ebben a divatjából már rég kiveszett, esztétikai érzé-künkkel meg nem egyező „Lemondás“ cz.sorstragédiában.

— Elszámolás. A Mária Dorothea-egylet erdélyrezi körének febr. hó 18-án tartott táncz-vigalma alkalmából az „Othon“ javára felírti-tettek: Bölny Józsefné, Szacsay Sándorné, br. Wesselényi Béláné, Mannsberg Sándor br. a 25 frt, 100 frt. Lőte József dr. 30 frt, Dillmann Ferdinánd 20 frt, Székula Ákos 15 frt, De Ge-rando Antonina 11 frt, Hild Gyula, Biró Béla Hegedűs Sándor, Bethlen Jenő gr. a 10 frt, 40 frt., br. Wesselényi Istvánné, gr. Teleki Mik-sány, dr. Genersich Antalné, Györffy Gyula, Hóry Béla a 5 frt, 30 frt. A Budapest 4 frt, Somlyai Lászlóné 3 frt 50 kr, gr. Bethlen Ka-rola, dr. Márki Sándor, dr. Lindner Gusztáv,

Van der Velden Ede, Albach Géza, Pál István, dr. Wettenstein, Dobál Antalné, X. Y., Péterffy Dénesné, Schlacher erede, Csányi Ferenczné, Sigmund Dezsőné, Moldován Gergelyné a 3 frt, 42 frt., Imreh Gergelyné 2 frt 50 kr, Szőcs Ákosné, Krompecher Hermin, Binder Laura, Lengyel Dánielné, Mihály Lászlóné, Tokos Zsig-mondné, Salamon dr., Boros Györgyné, Máthé István, dr. Finály Henrikné a 2 frt, 20 frt., Széchy Károly dr., Sándor József, N. N., Szva-sina Géza, Dumbrava Lászlóné, gr. Bethlen Tima, Teleki Ádám gr. a 1 frt, 7 frt., Hevesi Jozsef 50 kr. Felülfizetések összege 325 frt 50 kr, összes bevétel: 935 frt 5 kr, kiadás: 434 frt 49 kr. Tiszta jövedelem 500 frt 56 kr. Fo-vadik nemes adományokért és pártfogásukért a rendező bizottság halás közönetét. Lindner Augustza, pénztárnok.

— Berde Mózes életrajzát fogja megírni az unitárus egyház s erre a feletté érdekes feladatra felkérte és megbízta Ben-czédi Gergely főiskolai tanárt, a ki a néhai-nak allandó bizalmában volt s sok olyan dolgot ismert meg a néhai életéből és gon-dolkozásából, a mit talán senki sem ismert rajta kívül. — Berde-hagyaték ügyében a budapesti kir. törvényszék febr. 26-án a ha-mis szóbeli végrendeletet illetőleg beszűntette a bünyefítő eljárást, miután az E. K. Ta-nács nem kívánja a B. B. üldözését.

— A hó. A szinte elviselhetetlenül hossza nyúló tél kellemetlenségeiről ujjában egyre érzékeny lapunkhoz mindenfelől a hírek. Pakson, levelezőnk távirata szerint, egy hét óta naponként a hóvihár dühöng. A közleke-dés egészen elakadt. — Liptóban, mint levele-zőnk írja, a múlt hónap végén valósággal tavaszi napok köszöntöttek be a földmívelő nép már a szántásra készült, a hó csaknem teljesen elolvadt már, amikor március 3-ikán delután hirtelen zord téli vihar söpört végig a vidéken s fehérségbe borította újra a he-gyeket. Reggelre néhol kétnégy méter magas is lett a hó. Az esti vonatok nagy bajjal és késéssel érkeztek csak meg végállomásaikra, az éjjeli vonatok pedig egyáltalában nem jártak. Ha az óriás hótömegre hirtelen kö-vetkezik be az olvadás, a vidéket árvízvesze-delem fenyegeti. — Csáktornya-ról a következőket jelenti levelezőnk: A hóesés tíz nap óta nem szűnik. Már másfél mé-teres hó fedi a szántó földeket; az ösvítetéseket bizonyosan kivesznek, és helyet-tük tavasszal kukoricát kell ültetni. Tartunk az áradásoktól. A nép el van keseredve a hosszú tél miatt, sem tüzelőanyaga, sem ta-karmánya nicsen. — Battonyáról írja levele-zőnk, hogy a gyors hóolvadások következté-ben a marosparti lakosok, noha megtették minden óvintézkedést, aggodalommal néznek a jövő elé. Nagylak, Perjámos és Török-Be-ese alatt nagy jégörtrőlás van, amely vesze-delemmel fenyeget, Pankota és Szőlős kö-zött az arad—csanádi vasutak töltését elmos-ta a hirtelen megáradt folyó. Aradon is megtet-tek minden intézkedést az esetleges árvíz el-len. A városi mérnöki hivatalban éjjel-nap-pal inspekiót tartanak.

— A könyvörület nevében. Bálint Lajos részére ma a következő adományokat kaptuk: Medgyesy és Nyegruzt, Binaszi Sándor, Kónya Sándor Reményik L. és fia, Kovács P. fia, Sárka Kristóf 2—2 frt. Jelen M. József, Stein Bertalan, Gámcenzi Márton, Tamási Tamás és fia, Papp Kristóf, Ákoncz Sándor, Csiki Mihály, Vojt Miklós, Valtón Ede, Csá-szár Dávid, Segesvári és társai 1—1 frt. Bi-luska Jakab, Polcz Albert, Hunyál Lipót, Kis Ernő, Körösi Mihály, Püspöki Miklós, Pertinger Mátyas, N. N., N. N. 50—50 kr. Csiki József 40 kr, Simon Ágostonné 20 kr, Juhos László, ifj. Rigó Árpád, Grün Adolf, Nuridsám Antal (M.-Vásárhely), Klein S. Róza 2—2 frt. A ma hozzákn beküldött összeg te-hát 36 frt. 10 kr., melyet a tegnap kimuta-tott 60 frt. végösszeghez adva, eddigi összes gyűjtésünk: 96 frt. 10 kr.

— Leeseft a padlásról B. R. szoba-leány tegnap este még pedig saját vigyázat-lanságából. Az eső következtében tompa üte-seken kívül a fején szenvedett több czm. hosszúságu sérülést. A szerencsétlenül járt leánynak a mentők nyújtottak segélyt

— Nagy verekedés volt tegnap este egyik Szécsenyitéri kocsmában, mely alka-lommal nem számítva azokat, a kik kisebb-nagyobb kakasokkal a fejükön távoztak haza, ötön véres sérüléseket szenvedtek. A vereke-dést két hős pincér nyitotta meg, a kik ré-szint a fejükön kaptak késővágsztól eredő sé-rüléseket. Ezeknél sokkal súlyosabb sérülé-sék G. M. napeszmás ki a fején, nyakán, kezén és hátán kapott hatalmas vágásokat. Mint értesülünk, a verekedők még a rendő-röket is megvágták. A sérülteket a mentők köztették be.

— Tánczestély. A kolozsvári teke-tár-sadalom tagjai folyó hó 12-én, kedden, há-zias tánczestélyt rendeznek a Központi-szá-loda diszterében.

— Közgyűlés. A kolozsvári kereske-delmi és iparkamara 1895. évi március hó 9-én (szombat) d. u. 4 órakor közgyű-lést tart.

— Kossuth Lajos emlékezete. Március 20-án lesz Kossuth Lajos halálának

H I R D E T É S E K

Hirdetmény.

Az elnökletem alatt álló magyar kender- és lenipar részvénytársaság Seps-Szent-Györgyön kenderbevaltó- és kikészítő gyárat állít fel.

Az olasz vetőmagot 39 forint beszerzési áron mmázsánként, (melyből egy kat. holdra 40 kg. szükséges) előlegkép mi adjuk. Egy kat. hold középtermés mellett 40—45 mm. kenderkőrot ad száritott állapotban, melyet a sepsi-szentgyörgyi telepen mmázsánként 2 frt 30 kr. mellett váltunk be.

Át lehet adni a kender-kőrot bármelyik vasuti állomáson is. Ez esetben azonban mmázsánként szállítási költség fejében a 2 frt 30 kr. egységarból következő összegeket vonunk le: Brassó-Sepsi-Szt.-György 15 krt, a m. kir. államvasutak vonalait után pedig a további többleteket: 1—20 km. távolságra 11 krt, 21—40 kmtre 14 krt, 41—60 kmtre 18 krt, 61—80 kmtre 22 krt, 81—100 kmtre 26 krt, 101—120 kmtre 30 krt, 121—140 kmtre 34 krt, a távolságokat a brassói állomástól számítva.

Felkérem azokat a tisztelt gazdákat, kik részünkre termelni óhajtanak s eddig sem nálunk, sem Seps-Szent-Györgyön nem jelentkeztek, ebbeli szándékukat a magyar kender- és lenipar részvénytársasággal (Nádor-utca 20. sz. alatt Budapestre) a termelési haldak jelzése mellett haladéktalanul közölni méltóztassanak.

Tisztelettel:

B. Rudnyánszky József s. k.

162. (3—3)
Sz. 5209—1895.

165. (2—3)

Pályázat mérnöki állomásra.

Kolozsvár sz. kir. város közönsége csatornázást és vízvezeték építetvén, a vállalkozók munkáinak műszaki ellenőrzésére s az e célból szükséges műszaki teendőkre egy kellően képesített mérnököt óhajtat alkalmazni. Ehhez képest felszólítjuk azokat, a kik erre az állásra alkalmaztatni óhajtanak, hogy köllőleg felszerelt folyamodványaikat legkésőbb 1895. évi márczius hó 20-ig alólirt Tanács kiadóhivatalához adják be.

Az alkalmaztatás feltételei a következők:
1-ször. Mérnöki oklevél, vagy ennek hiányában valamely műegyetem által kiállított végbizonyítvány; megjegyeztetvén, hogy a mérnöki oklevéllel bíró pályázó előnyben részesítettik.

2-ször. A pályázók közül az erre legalkalmasabbat alólirt Tanács választás utján fogja alkalmazni.

3-ször. Az, a ki állomását azonnal elfoglalhatja, elsőbbséggel bír.

4-ször. Az, a ki megválasztatik, csak a csatorna- és vízvezeték-építési vállalat tartamára, tehát legkevesebb két évre, ideiglen fog alkalmaztatni.

5-ször. Az alkalmazandó mérnök feladata lesz: a csatornázás és vízvezeték-építési munkáinak a város részéről a vállalkozókkal szemben az építést ellenőrző bizottság és a városi főmérnök utasításai szerint a műszaki ellenőrzés teendőit teljesíteni, helyszíni felvételeket, lejtvméréseket, utcaszabályozási munkálatokat végezni, s esetleg a város másnemű műszaki feladatai közül is a városi mérnöki hivatalnál dolgozni.

6-ször. Az ideiglenes alkalmazás idejére a megválasztandó mérnök a városi pénztárból havonként utólagos részletekben Egyszáz nyolcvan forint fizetést fog élvezni.

Kolozsvár sz. kir. város Tanácsától, 1895. évi márczius 4-én.

Albach Géza,
polgármester.

Sz. 577—1895.

164. (2—3)

Árlejtési hirdetmény.

Verespatak nagyközség előljárósága ezennel közhírré teszi, miszerint nemes Alsóféhérmegye törvényhatósági bizottságának 2746—894. számú jóváhagyó határozata alapján a Verespatakon építendő:

- Uj község ház felépítését 20.986 frt költség-előiránnyal.
- Jegyzői lak felépítését 2998 frt 79 kr. költség-előiránnyal.
- A régi vízvezeték kijavítását 494 frt 58¹/₂ kr. költség-előiránnyal.
- Uj vízvezeték kiépítését 3114 frt 42 kr. költség-előiránnyal.
- A piac és főbb utcák kikövezését 3939 frt 73 kr. költség-előiránnyal.

Az ezekre vonatkozó és felsőbb helyen jóváhagyott tervek szerint 1895. év április hó 2-án d. e. 9 órakor Verespatakon, a községi iroda helyiségében tartandó nyilvános árlejtésen biztosítani fogja.

Minden egyes építkezés külön-külön is kiadatik.

Az árlejtésen résztvenni akarók tartoznak a minden egyes építkezésre vonatkozó kikiáltási összegnek 10%-kát készpénzben, vagy állampapírokban az árlejtést vezető közs. előljáró kezeihez letenni, vagy pedig az összegért vagyonos és az előljáróság által ismert kezest előállítani.

Az árlejtési feltételek, valamint az építkezésre vonatkozó tervek és költségvetések a községi irodában a hivatalos órák alatt bárki által megtekinthetők.

Az árlejtés, valamint a szerződés megkötése a járási főszolgabíró közbejötté mellett fog megtörténni.

Verespatak nagyközség előljárósága.

Verespatak, 1895. évi márczius hó 2-án.

Tóth Kálmán,
jegyző.

Jánky Kálmán,
községi előljáró.

Sz. 830—1894.

167. (1—1)

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezeennel közhírré teszi, hogy a Kolozsvár vidéki kir. járásbírósg 1894. évi 4817. 4818. számú végzése következtében Dobál Antal ügyvéd által képviselt a kolozsvári kisegítő takarékpénztár javára Móricz Száli ellen 650 frt és 230 frt jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás utján felülfoglalt és 3616 frt 90 kr-ra becsült szarvasmarhák, házbeli butorok, takarmány stb.-ből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a Kolozsvár vidéki kir. járásbírósgnak 6671—894. számú végzése folytán 650 frt és 230 frt tőke követelések és járulékaik erejéig, Méréban, adós lakásán leendő eszközésére 1895. évi márczius hó 13-ik napjának

deléltti 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében, készpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Kolozsvárt, 1895. évi február hó 16. napján.

PIGER JÁNOS,
kir. jbrósági végrehajtó.

NAGY BIRTOKBA, előnyös feltételek mellett, olyan GAZDÁTISZT kerestetik,

ki nagyobb gazdaságban hosszasabban szolgálván:
képes legyen 2400 holdas birtokot

ÖNÁLLÓAN KEZELNI.

Az állomás azonnal elfoglalható.

Jelentkezéseket elfogad: **SIPOS GÁBOR**
ügyvéd Kolozsvárt. 152. (2—3)

„A GRICOLA“

CIIM ALATT

ingatlan-forgalmi és terménybizományi irodát nyitottunk
Kolozsvárt, Jókai-utca 7. szám alatt, az emeleten.

Az iroda működési köre kiterjed bármily nagy vagy kicsiny ingatlan megvételének, eladásának vagy bérbeadásának közvetítésére, gazdasági terményeknek minta szerinti értékesítésére, haszonállatok beszerzésére, kereskedelmi áruknak bizományba vételére, alkalmi egyesületek létesítésére (syndicatus), felszámolási (liquidatio) eljárások teljesítésére, jelzálogos kölcsönök közvetítésére.

Teljes tudatával vagyunk annak, hogy irodánk csak úgy teljesitheti nemes gazdasági feladatát, ha üzleti szolidaritással és minden kétséget kizáró megbízhatóságával sikerül neki a közönség bizalmát kiérdemelni; tisztelettel kérjük tehát a t. cz. gazdaközönséget, hogy tömeges megkeresésével méltóztassék ez irányban közvetlen meggyőződést szerezni.

„AGRICOLA“ INGATLAN-FORGALMI ÉS BIZOMÁNYI IRODA.

EÖRY ERNŐ.

148. (2—3)

LENGYEL LAJOS.

Kerestetik egy 9 éves fiugyermek mellé egy nevelő

falura,

ki a 3-ik és 4-ik elemi osztályt kell a gyerekekkel jól elvégeztessen.

Jelentkezhetni lehet az „Ellenzék“ kiadó-hivatalában.

159. (2—3)

Az ősz haj!

A korai, időelőtti őszülés már sokaknak okozott kellemetlenséget, bosszúságot és károsodást is az életben, hányan a célbavett állomáson s miatt elesetek, hivatalos előléptetésnél mellőztettek, a társadalomban pedig hány gyöngéd ismeretség s miatt bomlott fel. Mert a szem jobban nyugszik a deli külsőn, mint az ifjú ősz arczon.

A természetnek e hibáját a „Pompadour“ hajfajító kijavítja.

A Pompadour pár napi használat után az ősz hajnak visszadjja az ifjúkori természetes színét, e szer nem festék, kristály színt, így nem szennyezi a fehéreműt, sem a fej bőrt; a haját naponta lehet nedvesíteni, kezelése igen egyszerű.

Számos tekintélyes egyének által ki van tüntetve.

Egy 150 grammos üveg ára 3 korona.
Hatásáért kezességet vállalom.

HOLCZER GYULA,

Marosvásárhelytől, Szent-György-utca, saját házában.

183. (2—6)

A legjobb hírnévnek örvendő és állami kedvezményben részesülő

GRÓF CSÁKY REZSÓ

kassai cognac gyáranak

főraktára és kizárólagos elárusítása:

BURGER FRIGYES

URNÁL

KOLOZSVÁRTT.

188. (2—10)

A kalotaszegi takarékpénztár

évi rendes

kögyülése

folyó 1895. évi márczius hó 24-én délután 3 órakor

fog megtartatni

az egyesület helyiségében,

melyre a t. részvényesek azon figyelemztetéssel hivatnak meg, mikép a kögyülésen részt venni óhajtok részvényeiket a kögyülést megelőző napon déli 12 óráig a társulat pénztárnokánál letenni szíveskedjenek.

TÁRGYAI:

1. Igazgatósági jelentés.
2. Az 1894. évi mérleg bemutatása s megbirálása.
3. Nyeremény felosztás.
4. Igazgatóság megújítása.
5. Indítványok.

157. (3—3)

A mélyen tisztelt hölgyközönséget, valamint a t. női szabók és kárpitosokat

tisztelettel értesítjük, hogy

„Fischer Gusztáv utódai“

czégnek a helyi piacon 40 év óta fennálló és legjobb hírnévnek örvendő detail üzletét átvettük és azt

LUKÁCS SÁNDOR és TÁRSA

czég alatt tovább vezetjük és kérjük e czégváltozást szíves tudomásul venni.

Egyidejűleg bátrak vagyunk a vidéki igen tisztelt hölgy, női szabók és kárpitosokat figyelemztetni, hogy minden a szakmánkba vágó czikkeket gyorsan és legpontosabban eszközölünk.

Nem mulasztjuk el egyszersmind figyelemztet felhívni gyöngy- és selyem-paszományban, csipke, gomb és butor-paszományban dusraktárunkra. — Ruhadizsek szigoruan divatlap és rajz szerint készítenek. — Miután czégünk

„FISCHER GUSZTÁV UTÓDAI“

nagykereskedésével semminemű összefüggésben nincs, kérjük rendeléseiket kizárólag Lukács Sándor és Társa (Bécsi-utca 7.) czég alá czímezni.

Maradunk kiváló tisztelettel

LUKÁCS SÁNDOR és TÁRSA

Budapest,

V. Bécsi-utca 7. szám.

149. (1—2)

TÜZIFA

Nem egy öl, hanem teljes négy köbméter.

Városunkban nagyon elszaporodtak a tűzifa-kereskedők, a fogyasztó közönség rovására. Jogosan panaszkodnak a vevők: „kicsiny az öl“, mert csakugyan kicsiny, mivel az ölöt kereszt rakásban kapják. Teljes négy köbmétert pedig a helyi olcsó árak mellett nem minden tűzifa-kereskedő képes kiadni.

Nagy és kedvező vétel engem azon kellemes helyzetbe hozott, hogy én teljes 4 km. karok közötti rakásban, mint a kincstári fatelepen szokásos, a következő árak mellett adhassak:

I. rendű hasáb bükkfa 11 frt 50 kr.

II. „ 10 frt 50 kr.

Hántott cserfa . . . 9 frt. — Házhoz szállítva 1

frttal drágább. — Tűzifa-telepem az áruraktárak és közuti vasut telepen van, hol a teljes mértékű mindenki meggyőződhetik.

Tűzifám megrendelhető: KONYA SÁNDOR úr főtéri, PAP ERNŐ hid-utcai, PAP KRISTÓF és BOSKOVICS JÓZSEF belközép-utcai üzleteiben, valamint TELLER úr belmonostor-utcai és LUDASSI úr főtéri lottógyűjtődeiben; ugyszintén Széchenyi-téren, a vashid mellett iüzletemben.

Házakhoz fa megrendelések felvétele végett én senkit sem küldök s kérem t. vevőimet saját érdekükben — azokat, kik mint kiküldötteim előállanak — mint csalókat, elutasítani.

Tűzifát waggon számra, mely majdnem minden nap érkezik, legolcsóbban számítom. Vágott fa bármily nagy mennyiségben mindenkor kapható. Gyors elszállításról gondoskodva van.

A t. fogyasztó közönség becses pártfogásába magamat ajánlván

WERTHEIMER VILMOS,
SZÉCHENYI-TÉR.

186. (4—5)